

มรดกวิชาการ

จากรุ่นสู่รุ่น...

นายนิรัตน์ เตียสุวรรณ

วันที่ 11 สิงหาคม 2523 เป็นวันที่ได้เข้ามา
รับราชการที่ อย. ไม่ใช่เพราะต้องการทำงานทำหรือคิดว่าเป็น
เป็นงานที่มั่นคง แต่เป็นความตั้งใจตั้งแต่อายุโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา และเลือกว่าจะสอบเข้าคณะอะไร
มหาวิทยาลัยใด โดยเลือกเรียนวิทยาศาสตร์การอาหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับแรก ตั้งใจว่าจะเป็น
สารวัตอาหารและยา เพราะชื่อดูเท่ดี อาจเป็นเพราะ อย.
เพิ่งจะตั้งได้ไม่ครบ 6 ปี ตำแหน่งนี้มีคนได้ยื่นไม่มากนัก
เลยมีความน่าสนใจ

เมื่อก่อน อย. ตั้งอยู่ในวังเทวะเวสม์ เป็นอาคาร
เก่าๆ กองสารวัตที่ตนเองทำงานอยู่ชั้นแรก แต่เล่นระดับ
ดูไปคล้ายกับหลุม ต้องลงไปนั่งทำงานในหลุม เป็นสารวัต
อาหารและยาที่ได้ทำงานทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
และยังทำงานเฉพาะกิจ ในปี พ.ศ. 2529 ได้ไปศึกษาต่อ
ปริญญาโท ด้าน Post-harvest Technology สถาบัน
เอไอที ด้วยทุนรัฐบาลเยอรมนี ซึ่งกลับมาได้มาช่วยงาน
ท่านเลขาธิการฯ จนกระทั่ง อย. ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี

ในปี พ.ศ. 2537 กองสารวัตอาหารและยา
ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้าน
ผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น” ที่เรียกว่า
กอง คบ. จากนั้น ย้ายไปอยู่กองเผยแพร่และควบคุม
การโฆษณา ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “กองพัฒนาศักยภาพ

ผู้บริโภค” หรือ กอง พศ. ทำงานด้านการเผยแพร่ความรู้
และพัฒนาพฤติกรรมผู้บริโภค จนปี พ.ศ. 2545 รัฐบาล
ให้ทุกหน่วยงานมี กพร. เลยได้มาทำหน้าที่หัวหน้า กพร.
คนแรก

ปี พ.ศ. 2546 ได้รับมอบหมายให้มาทำหน้าที่
ผู้อำนวยการศูนย์เอที ประมาณ 1 ปี ก็ได้มาเป็นผู้อำนวยการ
กอง พศ. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนปี พ.ศ. 2554 มาเป็น
ผู้อำนวยการกอง คบ. ไม่ทันครบปีก็ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ด้านพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ด้าน
สาธารณสุข จนถึงปัจจุบัน พ่วงด้วยตำแหน่งผู้อำนวยการ
ศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการ
ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น และประธานชมรมจริยธรรม
ต้องขอบคุณผู้บริหารที่ท่านให้ความไว้วางใจ

ด้วยความเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือตั้งแต่หนังสือ
นิยาย สารคดี วิชาการ ไปจนถึงหนังสือธรรมะ ชอบงาน
ศิลปะ งานวรรณศิลป์ สนใจอะไร ก็ไปหาอ่าน หาศึกษา
ไม่ต้องรอให้เขาจัดอบรม (เพราะไม่รู้เมื่อไหร่จะจัด)
เลยเป็นคนรู้มาก แต่ก็รู้แบบเปิด ถึงอย่างนั้นก็ยิ่งแต่งกลอน
ประกวดได้รับรางวัลชนะเลิศ แต่ก็เลิกประกวดต่อมา
เพราะมีคนว่ามีเวลาว่างมากเอาไปแต่งกลอน การที่ได้

ไปฝึกพูดในที่ชุมชน ฝึกเป็นโฆษก ทำให้เรากล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ได้ทำหน้าที่ประธาน รองประธาน ในคณะกรรมการ คณะทำงาน ใน ออย. หลายคณะ เป็นผู้แทน ออย. ในคณะกรรมการ คณะอนุกรม หน่วยงาน ภายนอกหลายคณะ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

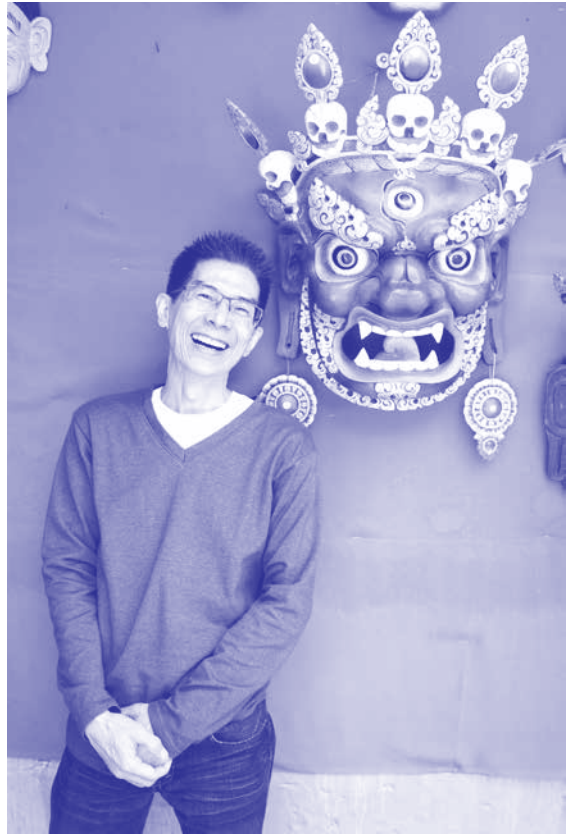
สิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจในการทำงาน คือ การได้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างผลงานต่างๆ ให้กับหน่วยงาน ทั้งการจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม โลโก้ ออย. การทำโครงการสำคัญๆ ที่ทำให้ผู้บริโภครู้จัก ออย. มากขึ้น และมีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ดีขึ้น เช่น โครงการอ่านฉลากก่อนซื้อ โครงการอย่าหลงเชื่อง่าย โครงการสายด่วน ออย. 1556 โครงการ ออย.น้อย ได้เป็นวิทยากรไปบรรยายในเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภค โดยเฉพาะเพื่อลดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง สิ่งที่สอนคนอื่น ก็ต้องเป็นสิ่งที่ตนเองปฏิบัติด้วย ทั้งในเรื่องการเลือกบริโภคให้เป็นประโยชน์

และเหมาะสม การไม่พึ่งพาสิ่งอำนวยความสะดวกจนเกินไป (อาจจะเป็นคนเดียวใน ออย. ที่เดินขึ้นลงบันได 5-6 ชั้นเป็นประจำ) หาเวลาออกกำลัง และการปฏิบัติตนไม่ให้เกิดความเครียด เลยได้รับอานิสงค์ไม่ค่อยเจ็บป่วยง่าย

ตลอดระยะเวลา 37 ปีในการทำงานได้มองเห็นความเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่คุณเหมือนจะเป็นอุปสรรคของการพัฒนา ที่อยากฝากให้พิจารณา อย่างแรก คือ เรามีคณะกรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงานเยอะมาก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดี ที่เป็นเวทีให้เราช่วยกันคิดช่วยกันทำงาน เพียงแต่บางหน่วยงานไม่ค่อยให้ความสำคัญ ส่งผู้แทนมาเข้าประชุม เพื่อให้ครบองค์ประชุม ไม่ได้ให้ความเห็นอะไรที่เป็นประโยชน์ และบางคนก็ไม่เห็นคุณค่าของเวลาของผู้อื่น เห็นแต่คุณค่าเวลาของตนเอง จึงมาเข้าประชุมไม่ตรงเวลา ประธานประชุมก็มักจะรอให้ครบองค์ประชุมจึงค่อยเข้า จึงเกิดวัฒนธรรมที่ไม่ตรงต่อเวลาเกิดขึ้น ประการที่สอง เรามักจะทำงานเพื่อที่จะตอบคำถามเท่านั้น โครงการสำคัญๆ หลายโครงการจึงเป็นการรวมเอากิจกรรมที่ทำเป็นประจำ มาเพื่อตอบโจทย์ว่าทำได้แล้ว โดยไม่ได้มีการพัฒนาหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ประการที่สาม เราปฏิบัติงานโดยยึดมั่นในกฎระเบียบ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่เมื่อสถานการณ์เปลี่ยน นโยบายเปลี่ยน เราก็จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน หากการปรับเปลี่ยมนั้นไปขัดกับกฎระเบียบที่มีอยู่ ก็ต้องพิจารณาปรับแก้กฎระเบียบนั้นให้มีความเหมาะสม ไม่ควรเอากฎระเบียบมาเป็นข้อจำกัดของการพัฒนา ประการต่อมา บุคลากรของ ออย. เป็นผู้ที่มีคุณภาพ งานหลายเรื่องเป็นการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ แต่ทำไปๆ กลายเป็นงานประจำ และด้วยปริมาณงานที่ถาโถมเข้ามาทำให้เราเน้นอยู่กับการทำงานประจำนั้น โดยไม่ได้ทำการวิเคราะห์เลยว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นมีความเหมาะสมที่จะทำอยู่หรือไม่ กระบวนการหรือวิธีการทำงาน ควรต้องปรับเปลี่ยนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างไร ควรจะสร้างสรรค์หรือพัฒนานวัตกรรมใดขึ้นมาใช้

ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่เราไม่ได้เอาหลัก R2R มาใช้ ยังมีอีกหลายเรื่องที่ยังรอการพัฒนา ช่วยกันคิด ช่วยกันทำความสำเร็จไม่ใช่เรื่องห่างไกล

การรับราชการเป็นงานที่มีเกียรติ ได้ปฏิบัติภารกิจให้กับพระราชทานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน จึงต้องตั้งมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ไม่ประพฤติดะไรที่ผิดไปจากระเบียบแบบแผน กฎเกณฑ์ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ให้มีความรู้ความสามารถ ทันทต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง รู้จักที่จะสังเกต วิเคราะห์สาเหตุปัญหาอุปสรรค เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงาน การที่ต้องทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานที่มีความแตกต่างกันในทางความคิดและนิสัย ก็ต้องมีใจกว้างที่จะรับฟังความเห็น มีใจกว้างที่จะแบ่งปันความรู้ มีใจกว้างที่จะยอมรับมติและปฏิบัติตามมติ รู้ที่จะปรับตัวเข้าหากันและช่วยเหลือกัน และรู้ที่จะอภัยให้กัน และการที่ อย. ต้องทำหน้าที่ให้บริการผู้ที่มาติดต่อเรื่องการอนุญาตต่างๆ ด้วย จำเป็นที่เราต้องปรับตัวเราให้มี Service Mind และปรับปรุงการบริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อยๆ แต่สิ่งสำคัญคือการปรับใจของเราให้เราสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีความสุข และสุดท้ายคือเรื่องสุขภาพ ถ้ารักตนเอง ก็ต้องพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของเรา

**“ ผมภูมิใจที่ได้ทำงานที่ อย. ได้ร่วมทำงานกับบุคลากรที่มีความสามารถ
ได้ทำประโยชน์ให้กับองค์กรและประชาชน ”**

